

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 12Co/106/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116222294  
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4116222294.2

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/X, XXX XX L., t. č. XX J. D., J., J. XJF, E. J., o zaplatenie 1.572 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/71/2016-36 zo dňa 18.01.2017 takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil premlčaním uplatnenej pohľadávky. Na premlčanie prihliadol podľa v tom čase platného a účinného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) z dôvodu, že išlo o nároky uplatnené zo spotrebiteľského vzťahu.

2. Súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č. k. 2T/4/2012 zo dňa 20.01.2012, právoplatným dňa 10.05.2012 uznaná za vinnú, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so žalobcom zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 800 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 12-ich mesačných splátkach po 131 eur, pričom v žiadosti o úver uviedla, že má čistý mesačný príjem vo výške 540 eur, má splátku ďalšieho úveru vo výške 58 eur, pričom tieto skutočnosti sa nezakladali na pravde, úver riadne nesplácala, čím žalobcovi spôsobila škodu vo výške 1572 eur. Žalovaná teda vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na jeho splácanie, spôsobila malú škodu a tým spáchala prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Žalobca bol ako poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

3. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca sa najneskôr v deň nadobudnutia právoplatnosti trestného rozkazu (10.05.2012) dozvedel o škode, a aj o tom, kto za ňu zodpovedá. Keďže žalobu podal na súd až dňa 18.08.2016, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prihliadol súd na premlčanie v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a žalobu z dôvodu premlčania zamietol. Toto rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 39, § 41, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 106 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 256 ods. 1 CSP s tým, že žalovanej žiadne trovy nevznikli.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b), d), h) CSP). Uviedol, že na premlčanie nebol súd oprávnený prihliadať, pretože ide o postup založený na retroaktívnej aplikácii ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. V čase plynutia premlčacej doby od 10.05.2012 do nadobudnutia účinnosti predmetného ustanovenia (01.05.2014) nemohol mať vedomosť, že na premlčanie bude súd prihliadať ex offa. Uvedený postup je v rozpore s princípom rovnosti strán. Súd tak porušil zákaz spätnej pôsobnosti právnych noriem. Retroaktívne použitie právnej normy je neprípustné a je v rozpore s princípom právnej istoty. V súvislosti s premlčaním namietal aj nesprávnu aplikáciu Občianskeho zákonníka. Súd mal podľa neho postupovať podľa Obchodného zákonníka. Zároveň poukázal na ustanovenie § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa škoda spôsobená úmyselne premlčí až za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. V danom prípade bola škoda spôsobená trestným činom úverového podvodu, teda úmyselným konaním. Nárok preto nemôže byť premlčaný. Peňažné prostriedky v sume 800 eur poskytol žalovanej v deň uzavretia zmluvy. Žalovaná mu svojím konaním spôsobila škodu 1.572 eur a nielen vo výške 800 eur ako sa súd mylne domnieva.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu z dôvodu premlčania práva bez toho, aby žalovaná vzniesla námietku premlčania, pričom postupoval v súlade s ustanovením § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa z dôvodu, že išlo o nárok uplatnený zo spotrebiteľskej zmluvy. Podľa tohto ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy musel prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

8. Odvolací súd konštatoval, že medzičasom Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 07.02.2018 rozhodol nálezom č. k. PL. ÚS 11/2016-60 tak, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z rozsiahleho odôvodnenia uvedeného rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemôže ex offa prihliadať na premlčanie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože takýto postup súdu nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, konkrétne s čl. 46 ods. 1, podľa ktorého každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky, v spojení s čl. 1 ods. 1, podľa ktorého Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

9. Odvolací súd pri rozhodovaní rešpektoval ustanovenie § 193 prvej vety CSP, podľa ktorého je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Táto nová právna úprava vychádza z konštantne verifikovanej právnej úpravy viazanosti súdu ako orgánu ochrany práva rozhodnutiami iných orgánov.

10. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní žalobcu vychádzal z vyššie citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. PL. ÚS 11/2016-60 nemohol posúdiť ako vecne správne, keďže ním bolo rozhodnuté na základe takého zákonného ustanovenia, o ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovil, že je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky. Vzhľadom na to odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP z dôvodu, aby sa v prvoinštančnom konaní nanovo daná vec od základu

prejerala. V ďalšom konaní sa teda súd prvej inštancie opätovne bude zaoberať opodstatnenosťou uplatneného nároku žalobcu a vo veci znovu rozhodne. Premlčaním sa bude zaoberať len v prípade, že by žalovaná sama vzniesla námietku premlčania. Zároveň rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

11. Odvolací súd poznamenáva, že na uvedenom závere sa nemení nič ani po prijatí zákona č. 343/2018 Z. z. z 27.11.2018, ktorým sa doplnil Občiansky zákonník o nové ustanovenie § 54a, podľa ktorého: „Premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.“ Podľa prechodných ustanovení k prijatému zákonu sa konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy a začalo sa pred účinnosťou tohto zákona (05.12.2018), dokončí podľa doterajších predpisov (§ 879v Občianskeho zákonníka). V tomto prípade bolo konanie začaté ešte pred účinnosťou zákona č. 343/2018 Z. z. (18.08.2016), a tak sa dokončí podľa právnych predpisov, v zmysle ktorých nemôže súd bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa prihliadnuť na premlčanie pohľadávky.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).